Cara Hunterová

Sedmý případ inspektora Fawleyho

Více než 1 milion prodaných výtisků série

Ne každá oběť vraždy zůstane mrtvá.

Vražedné peníze

HOST

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4
směrnice 2019/790/EU je bez souhlasu nositele práv zakázána.

Making a Killing
Copyright © Cara Hunter 2025
Descent
Copyright © Cara Hunter 2025
Jacket design by Claire Ward © HarperCollinsPublishers Ltd 2025
Jacket photograph © Joanna Czogala/Arcangel Images
Internal images credit: Shutterstock.com
Scold's Bridle credit: World History Archive / Alamy Stock Photo
Oxford Combined court centre credit: Nigel Francis /
Alamy Stock Photo
Rollright stone circle credit: Eraza Collection / Alamy Stock Photo
Translation © Markéta Polochová, 2026
Czech edition © Host — vydavatelství, s. r. o., 2026
(elektronické vydání)
ISBN 978-80-275-3052-6 (PDF)
ISBN 978-80-275-3053-3 (ePUB)
ISBN 978-80-275-3054-0 (MobiPocket)

Pro Sarah
Za vše

V minulých dílech… Fawleyho vyšetřovací tým

Na začátek *Celé pravdy* jsem poprvé vložila krátkou charakteristiku Adama Fawleyho a jednotlivých členů týmu, abych pomohla čtenářům, kteří se s nimi setkávají poprvé, zorientovat se v postavách. Obdržela jsem množství pozitivních reakcí, a proto jsem se rozhodla svůj krok v každé další knize zopakovat. Navíc momentálně přirozeně došlo k větší časově prodlevě než mezi šestým a sedmým dílem série: *Vytoužená smrt* končila v roce 2018, tato kniha začíná v létě roku 2024, a tak máme všichni co dohánět…

JMÉNO	DETEKTIV ŠÉFINSPEKTOR ADAM FAWLEY
VĚK	52
VDANÁ/ ŽENATÝ?	ANO, MANŽELKA ALEX, 50, PRÁVNIČKA, PRACUJE V OXFORDU.
DĚTI?	FAWLEYOVI MĚLI DESETILETÉHO SYNA JAKEA, KTERÝ SI V ROCE 2016 VZAL ŽIVOT. OBA RODIČE TO ZNIČILO, DOMNÍVALI SE, ŽE UŽ NIKDY NEBUDOU MOCT MÍT DALŠÍ DÍTĚ. NAVZDORY VŠEM PŘEDPOKLADŮM VŠAK ALEX ZNOVU OTĚHOTNĚLA A NYNÍ MAJÍ KRÁSNOU DCERKU LILY ROSE, KTERÉ JE ŠEST LET.
OSOBNOST	INTROSPEKTIVNÍ, VŠÍMAVÝ, INTELIGENTNÍ. JE MU JEDNO, ŽE ALEX VYDĚLÁVÁ VÍC, A KDYŽ SI VEZME VYSOKÉ PODPATKY, JE VYŠŠÍ NEŽ ON. MÁ SKVĚLOU DEDUKCI A HROZNĚ NERAD NĚKOMU PODLÉZÁ, ABY SE VYPRACOVAL, NA TO HO NEUŽIJE. JE SOUCITNÝ A FÉROVÝ, ALE MÁ I ŠPATNÉ VLASTNOSTI: DOVEDE BÝT NETRPĚLIVÝ A VZNĚTLIVÝ. VYRŮSTAL NA PONURÉM PŘEDMĚSTÍ SEVERNÍHO LONDÝNA. JE ADOPTOVANÝ, NA COŽ PŘIŠEL ÚPLNOU NÁHODOU — RODIČE SE O TOM PŘED NÍM DODNES NEZMÍNILI. NESLEDUJE TELEVIZNÍ KRIMINÁLKY (ZLOČINU MÁ DOST V PRACOVNÍ DOBĚ), POSLOUCHÁ OASIS, BACHA A ROXY MUSIC (ALEX MU JEDNOU ŘEKLA, ŽE VYPADÁ JAKO BRYAN FERRY, NA COŽ OPÁČIL: „KÉŽ BY."). KDYBY CHOVAL ZVÍŘE, VYBRAL BY SI KOČKU (NIKDY ALE ŽÁDNOU NEMĚL). Z VÍN MÁ NEJRADĚJI MERLOT, Z JÍDEL ŠPANĚLSKOU KUCHYNI (AŽ PŘÍLIŠ ČASTO SE OVŠEM LÁDUJE PIZZOU). JEHO OBLÍBENÁ BARVA — SVĚTE, DIV SE — JE MODRÁ.

JMÉNO	DETEKTIV INSPEKTOR GARETH QUINN
VĚK	42
VDANÁ/ ŽENATÝ?	NAVZDORY SVÉ POVĚSTI CELOŽIVOTNÍHO HOLKAŘE SE BĚHEM DOBY, KDY JSME HO NEVIDĚLI, OŽENIL. JEHO ŽENA MAISIE POCHÁZÍ Z BOHATÉ RODINY S OBROVSKÝM DOMEM V BOAR'S HILL.
OSOBNOST	DOMÝŠLIVÝ, AMBICIÓZNÍ, HEZOUN. PRO JEHO POPIS FAWLEY POUŽÍVÁ FORMULACE JAKO „DOKONALE PADNOUCÍ OBLEK A DVOUDENNÍ STRNIŠTĚ" NEBO „PO FUNKCI DETEKTIVA SERŽANTA ŠEL JAKO SLEPICE PO FLUSU — NA VTEŘINU NEZAVÁHAL, CHTĚL SE BLÝSKNOUT".

JMÉNO	DETEKTIV SERŽANT CHRIS GISLINGHAM
VĚK	49
VDANÁ/ ŽENATÝ?	ANO, MANŽELKA JANET
DĚTI?	BILLY, OSM LET
OSOBNOST	VESELÝ, SRDEČNÝ, SLUŠNÝ, PRACANT. ZAPÁLENÝ FANOUŠEK CHELSEA. „V SOUVISLOSTI S GISLINGHAMEM OBVYKLE PADAJÍ VÝRAZY JAKO ‚SILNÝ' NEBO ‚ROBUSTNÍ', A ZDALEKA NEJEN PROTO, ŽE SE ČÍM DÁL VÍC ZAKULACUJE. KAŽDÁ KRIMINÁLKA POTŘEBUJE ČLOVĚKA, JAKO JE ON. A KDYBYSTE SE TOPILI, PŘÁLI BYSTE SI, ABY ZA ZÁCHRANNÉ LANO TAHAL PRÁVĚ GISLINGHAM."

JMÉNO	DETEKTIV SERŽANT VERITY EVERETTOVÁ
VĚK	40
VDANÁ/ ŽENATÝ?	NE, ALE MÁ KOCOURA (JMÉNEM HECTOR)
OSOBNOST	POVÝŠENA NA DETEKTIVA SERŽANTA. V OSOBNÍ ROVINĚ NEKONFLIKTNÍ, V PRÁCI NEKOMPROMISNÍ. SCHÁZÍ JÍ SEBEDŮVĚRA, KTEROU BY VZHLEDEM KE SVÝM SCHOPNOSTEM MĚLA MÍT (ČEHOŽ SI JE FAWLEY VELICE DOBŘE VĚDOM). „MOŽNÁ VYPADÁ JAKO ČTYŘICETILETÁ SLEČNA MARPLOVÁ, ALE JE TAKY TAK HOUŽEVNATÁ. ANEB JAK VŽDYCKY ŘÍKÁVÁ GISLINGHAM: EV MUSELA BÝT V MINULÉM ŽIVOTĚ BLADHAUND."

JMÉNO	DETEKTIV SERŽANT ANTHONY ASANTE
VĚK	38
VDANÁ/ ŽENATÝ?	NE
OSOBNOST	BEZPROBLÉMOVÉ STUDIUM, BEZPROSTŘEDNÍ NÁSTUP K POLICII, ZAČÍNAL U METROPOLITNÍ. MÁ POHÁDKOVĚ BOHATÉ RODIČE, JEHO OTEC JE BÝVALÝ DIPLOMAT V GHANĚ. BĚHEM UDÁLOSTÍ POPSANÝCH V **CELÉ PRAVDĚ** SE GISLINGHAM DOMNÍVAL, ŽE ASANTE SBÍRÁ USVĚDČUJÍCÍ MATERIÁL PROTI FAWLEYMU, ČÍMŽ MEZI NIMI VZNIKL OSTRÝ SPOR, ALE POZDĚJI SE JEJICH VZTAH UROVNAL. FAWLEY O NĚM ŘÍKÁ: „JE SVĚDOMITÝ, CHYTRÝ, PO TECHNICKÉ STRÁNCE SKVĚLE VYBAVENÝ. UDĚLÁ, CO SE MU ŘEKNE, A INICIATIVU PŘEVEZME PŘESNĚ TEHDY, KDYŽ MÁ. PŘESTO JE NA TOM CHLAPOVI NĚCO, CO NEDOKÁŽU ROZKLÍČOVAT. POKAŽDÉ KDYŽ SE MI ZDÁ, ŽE UŽ TOMU ZAČÍNÁM PŘICHÁZET NA KLOUB, NĚČÍM MĚ ZASKOČÍ."

JMÉNO	DETEKTIV KONSTÁBL ANDREW BAXTER
VĚK	45
VDANÁ/ ŽENATÝ?	ANO, ZATÍM BEZDĚTNÝ
OSOBNOST	NIJAK ANGAŽOVANÝ, ALE SPOLEHLIVÝ. UMÍ TO S POČÍTAČI, PROTO MÁ ČASTO NA STAROSTI TECHNICKOU STRÁNKU VĚCI. „UDĚLANÝ CHLAP V PONĚKUD TĚSNÉM OBLEKU. KOŠILE SE MU MEZI KNOFLÍČKY MALINKO ROZEVÍRÁ. PLEŠATÍ A POPADÁ DECH — TAKŽE NA NEJLEPŠÍ CESTĚ UHNAT SI VYSOKÝ TLAK."

JMÉNO	ERICA SOMEROVÁ
VĚK	35
VDANÁ/ ŽENATÝ?	SVATBA S DLOUHOLETÝM PŘÍTELEM GILESEM SAUMAREZEM, DETEKTIVEM INSPEKTOREM SLOUŽÍCÍM U HAMPSHIRSKÉ POLICIE, JE NA SPADNUTÍ. V ROCE 2018 JÍ BYLA DIAGNOSTIKOVÁNA RAKOVINA, A PROTO BYLA V DLOUHÉ PRACOVNÍ NESCHOPNOSTI. MOMENTÁLNĚ PRACUJE JAKO MEDIÁTORKA NA MINISTERSTVU SPRAVEDLNOSTI A POMÁHÁ ZRANITELNÝM OBĚTEM VYROVNAT SE S VYŠETŘOVACÍM A SOUDNÍM PROCESEM — DĚTEM, MLADÝM LIDEM S PORUCHAMI UČENÍ, OBĚTEM ZNEUŽÍVÁNÍ.
OSOBNOST	JEJÍ PŘÍJMENÍ JE PŘESMYČKOU JMÉNA MORSE — MÁ OSOBNÍ POKLONA NEJVĚTŠÍMU OXFORDSKÉMU DETEKTIVOVI VŠECH DOB. BYSTRÁ, NEZÁVISLÁ, JEN EMOČNĚ TROCHU KŘEHČÍ, NEŽ BÝVALA.

JMÉNO	DETEKTIV KONSTÁBL CHLOE SARGENTOVÁ
VĚK	30
OSOBNOST	TVRDÁ, ALE LASKAVÁ, CHYTRÁ, PRACANTKA.

JMÉNO	DETEKTIV KONSTÁBL SARAH STILLWELLOVÁ
VĚK	31
OSOBNOST	DOČASNĚ PŘELOŽENA Z ODDĚLENÍ POHŘEŠOVANÝCH OSOB V READINGU. SEBEVĚDOMÁ, HLOUBAVÁ, PROFESIONÁLKA.

JMÉNO	DOKTOR BRYAN GOW, PSYCHOLOG SE ZAMĚŘENÍM NA PROFILOVÁNÍ ZLOČINCŮ
VĚK	56
OSOBNOST	„FANDA DO ŽELEZNICE, HLAVNÍ OPORA TÝMU NAVŠTĚVUJÍCÍHO HOSPODSKÉ KVÍZY A AMATÉRSKÝ MATEMATIK (NEPTEJTE SE MĚ, JAK TO FUNGUJE, PODLE MĚ JE TO PROTIMLUV)."

Odesílatel: Tarek Osman
Komu: Nick Vincent
Datum: 21. května 2024, 14:05
Důležitost: VYSOKÁ

Předmět: Nechvalně proslulí — možný námět

Ahoj Nicku,

rychlá zpráva, než odcestuješ do New Yorku.

Kontaktovala mě nějaká Kelsie Smithová, která sledovala *Kdo zabil Luka Rydera*, a tvrdí, že by měla námět na další sérii. Jo, jasně, já vím, to říkají všichni, ale něco by na tom být mohlo. Ve zkratce: jedná se o vraždu dítěte z roku 2016. Té malé bylo tehdy osm let. Matku odsoudili na doživotí, ale všem, kdo jsou ochotní naslouchat, dodnes tvrdí, že to neudělala.

Netuším, s čím novým by tahle Smithová mohla přijít, ale popisuje to jako „bombu". Co ty na to? Nestálo by to za prozkoumání?

T.

• • •

Odesílatel: Nick Vincent
Komu: Tarek Osman
Datum: 22. května 2024, 10:13
Důležitost: VYSOKÁ

Předmět: Re: Nechvalně proslulí — možný námět

Přesně jak píšeš, to do prdele „říkají všichni". Víme aspoň, co za to chce?

• • •

Odesílatel: Tarek Osman
Komu: Nick Vincent
Datum: 22. května 2024, 10:45
Důležitost: VYSOKÁ

Předmět: Re: Re: Nechvalně proslulí — možný námět

Nic mimořádného, po mém soudu — zálohu předem a tantiémy. Což ukazuje, že je dobře informovaná. Co jí nabídnout něco málo, abychom si ji zaháčkovali, a mezitím se na to mrknout?

• • •

Odesílatel: Nick Vincent
Komu: Tarek Osman
Datum: 22. května 2024, 12:22
Důležitost: VYSOKÁ

Předmět: Re: Re: Re: Nechvalně proslulí — možný námět

Ani omylem, nic jí platit nebudu. Dělej sakra svoji práci, zjisti podrobnosti, a když se ukáže, že to má potenciál, někoho na to nasadíme. Zrovna nasedám do letadla, tak mi zítra něco pošli — všechno, co dokážeš vyhrabat.

• • •

Odesílatel: Tarek Osman
Komu: Nick Vincent
Datum: 23. května 2024, 16:33
Důležitost: VYSOKÁ

Předmět: Re: Re: Re: Re: Nechvalně proslulí — možný námět

Takže, zatím se mi podařilo zjistit tohle: Jmenovala se Daisy Masonová a týdny se o ní psalo v celostátním tisku. Tenkrát to přišlo jako blesk z čistého nebe — slušná rodina, hezká čtvrť v Severním Oxfordu. Ta malá — Daisy — jako by z oka vypadla JonBenét Ramseyové. Blonďaté vlásky, modré oči, komplet všechno. Vypadalo to na „jednoznačný" únos, ale nakonec se ukázalo, že to nebude tak jednoduché. Vyklubal se z toho hodně temný příběh, ale než bych ti ho popisoval, přikládám raději výmluvný novinový článek.

Rodiče i po těch letech dál čelí šikaně na internetu, což se ale dá pochopit. A epizoda *Matek-vražedkyň* z roku 2021 ještě přilila olej do ohně.

Smithová nás bude nejspíš přesvědčovat o tom, že Daisyina matka je nevinná, jak ostatně celou dobu sama tvrdí. Akorát že se z ní tehdy vyklubala pěkná mrcha, úplná Cruella de Vil (takže by samozřejmě byla skvělý materiál pro rozhovor, kdybychom se dostali až tak daleko). Taky minulost měla hodně zašmodrchanou — v roce 1991 si hrála se sestrou na nafukovacím člunu, měly nehodu a ta malá ji nepřežila (informaci rovněž přikládám). Obžaloba to samozřejmě u soudu řádně využila a tvrdila, že nejdřív žárlila na sestru a potom stejným způsobem na dceru (navíc se dcera její sestře až neuvěřitelně podobala — jako vejce vejci).

Ve prospěch jejího možného očištění by hrál fakt, že se Daisyino tělo nikdy nenašlo, takže neexistovaly žádné forenzní důkazy. Policie měla hypotézu, kde by se tělo mohlo nacházet (mimochodem dost děsivou), ale přesto ho dodnes neobjevila.

Každopádně to podle mě za trochu času a zevrubnější průzkum stojí. A kdyby ta ženská vážně věděla něco nového…

• • •

Daisy Masonová: Matka shledána vinnou z „krutého a nepochopitelného usmrcení“

Mark Kirby

Jeden z nejsledovanějších soudních procesů loňského roku včera dospěl k šokujícímu verdiktu. Sharon Masonová (39) byla shledána vinnou z vraždy své osmileté dcery, k níž mělo dojít loni v červenci v Oxfordu během maškarního večírku v domě rodiny Masonových. Krátce po půlnoci byla Daisy Masonová nahlášena jako pohřešovaná, ale navzdory televizní výzvě a rozsáhlému policejnímu pátrání zmizela beze stopy.

U Oxfordského královského soudu mimo jiné zaznělo, že Barry Mason (46) měl několik mimomanželských poměrů a paní Masonová jimi byla tak „nebezpečně posedlá“, že se nedokázala dál chovat racionálně. Navíc u ní propukla silná nenávist k dceři, které její manžel údajně věnoval až příliš pozornosti. V den konání večírku paní Masonová zjistila, že si dcera oblékla kostým mořské panny, místo aby si vzala šaty, které jí obžalovaná pořídila. Kostým mořské panny v ženě vyvolal vzpomínku na smrt její sestry, a když se k tomu přidal stres z příprav oslavy a ženino podezření vůči manželovi, přestala se ovládat.

Dceru zabila a její tělo odvezla na staveniště k blízké železniční trati, kde ho zahrabala do sutin zbouraného mostu. Tyto kusy kamení byly následně odvezeny a nadrceny, a právě proto nebyly dívčiny ostatky nikdy nalezeny. U soudu se policie spoléhala na forenzní důkazy objevené nedaleko mostu — Daisyin zakrvácený svetřík a mléčný zub, který byl identifikován jako její.

Nařčení ze zneužívání

Paní Masonová se snažila shodit vinu na manžela. Tvrdila, že Daisy sexuálně zneužíval a zabil ji, aby jeho chování nevyšlo najevo, ale kamerový záznam z kabiny strojvedoucího vlaku Virgin Cross Country dokázal, že kolečko na staveništi v době, kdy tam muselo být ukryto tělo, tlačila právě paní Masonová.

Rodinné přátele a známé verdikt ohromil. Soused, který si nepřál být jmenován, řekl, že mu paní Masonová „vždycky připadala chladná a odměřená, přesto by nikoho z nás ani ve snu nenapadlo, že by byla schopná něčeho takového. Všichni jsme v šoku“.

Alison Stevensová, ředitelka Základní školy biskupa Kryštofa, již Daisy navštěvovala, vydala následující prohlášení: „Došlo k té nestrašnější tragédii — Daisy byla chytrá, hezká a oblíbená dívka a měla celý život před sebou. Bude nám moc chybět.“ Paní Stevensová potvrdila, že na školní zahradě byl jako vzpomínka na jejich žačku vysazen kvetoucí strom s názvem montanoa neboli Mexican Tree Daisy.

Sharon Masonová byla odsouzena k doživotnímu trestu s minimální délkou pětadvaceti let strávených za mřížemi.

Daily Telegraph, 12. ledna 2017

Když péče skončí vraždou: Proč matky zabíjejí?

Nechvalně proslulý případ Daisy Masonové není zdaleka první vraždou dítěte, k níž došlo náhle a nečekaně. Co si z takových událostí máme odnést?

Gillian Averyová

Rodina Masonových byla dobře zajištěná, úspěšná a — alespoň z pohledu přátel a příbuzných — šťastná. Ale něco se zvrtlo tak šeredně, že osmiletá Daisy Masonová zemřela rukou vlastní matky. Tento čin, známý jako mateřská filicida, není žádnou novinkou — v literatuře se datuje zpět až k Médeie a také viktoriánské romány jsou plné zoufalých žen, které zabijí své dítě. Příčinou bývá stud, chudoba nebo duševní nemoc.

V dnešní době se spouštěčem stává pouze poslední jmenovaná pohnutka. Faktem zůstává, že matky mají tendenci usmrcovat spíše novorozeňata než odrostlejší děti starší šesti let (v případě otců je tomu přesně naopak). Vražda osmiletého dítěte je u matek velice vzácná a často souvisí s potlačeným duševním onemocněním. V průlomové studii z roku 1969 rozdělil americký psychiatr, doktor Phillip Resnick, vraždy dětí rukou matky podle motivace a jednou z pěti postulovaných kategorií je laktační psychóza. K většině úmrtí však dochází vlivem špatného zacházení nebo z nedbalosti. Mnohem kontroverznější a děsivější jsou samozřejmě případy jako Diane Downsová, která v roce 1983 v Oregonu zastřelila jedno ze svých dětí, a těžce takzvané „altruistické“ zabití, kdy matka jedná z lásky a v upřímné víře, že dítěti bude jako mrtvému lépe a přestane strádat. A jako poslední a nejvzácnější se vyskytují „zabití ze msty“, k nimž matku vede snaha o potrestání otce dítěte, který má trpět. Často jsou důsledkem rozvodu nebo svěření dítěte do péče

Sunday Times, 15. ledna 2017

„Bylo to zvrácené. Nesnesla, že Daisy byla hezčí než ona." Podle manžela ďábelské vražedkyně Sharon Masonové jeho ženu sžírala žárlivost do té míry, že viděla sokyni v lásce ve VLASTNÍ dceři

- **Sharon Masonová (39) odešla včera od soudu s trestem pětadvacet let za vraždu své dcery v roce 2016 v jejich elegantním domě v Oxfordu**
- **Na večírku se ten večer v dceřině kostýmu pohybovala jiná dívka, takže si NIKDO NEVŠIML, že se nejedná o Daisy**
- **U soudu policie podrobně představila nález zdrcujících důkazů zločinu včetně jednoho z Daisyiných mléčných zubů**
- **Barry Mason (46) nám po vynesení rozsudku řekl, že se jeho žena přiznala k „odpírání lásky" dceři, neboť on sám jí věnoval přílišnou pozornost; k dceři prý cítila odpor, protože se jí nepodařilo shodit přebytečná kila, která nabrala v těhotenství**
- **Došlo však k šokujícímu zvratu a ukázalo se, že Barryho Masona vyšetřují kvůli držení DĚTSKÉHO PORNA**

MAL ROSBROOK PRO MAILONLINE

ZVEŘEJNĚNO: 17:32, 12. ledna 2017 | **AKTUALIZOVÁNO:** 20:24, 14. ledna 2017

Sdílet

139
Přečíst komentáře

V soudní síni Oxfordského královského soudu vypukl ve středu, poté co byla Sharon Masonová odsouzena k doživotí za vraždu své osmileté dcery, chaos. Lidé na ni z galerie pokřikovali nadávky, na ulici pak na odjíždějící vězeňskou dodávku házeli vejce. Detektiv inspektor Adam Fawley před budovou po vynesení rozsudku vyjádřil spokojenost celého týmu s výsledkem procesu a řekl, že se jednalo o náročný případ, ale jejich prioritou bylo od počátku dosažení spravedlnosti pro Daisy.

Přehled dílů 28 >

Obsazení a tvůrčí tým Uživatelská hodnocení

Matky-vražedkyně

TV seriál • 2017 — • TV-PG

Krimi Záhady

Forenzní psycholožka, doktorka Vonda Flemingová, profiluje ženy, které zabily vlastní dítě, a zkoumá motivace tohoto nejtabuizovanějšího trestného činu.
Obsahuje dramatické rekonstrukce.

Účinkují Vonda Flemingová Michaela Steinová David P. Ellison

• • •

Epizody >

+

TOP HODNOCENÍ

Pátek 10. května 2019

S3.E7 • Doma je tam, kde to bolí nejvíc

Sharon Masonová měla na první pohled vše. Pohledného manžela, překrásný domov, dvě báječné děti, ale...

★ 9,6/10 ☆ Hodnotit

Databáze IMDb

• • •

RODINNÁ TRAGÉDIE NA DOVOLENÉ

Vic Jardine

Zítra se z Lanzarote vrací rodina Croydonových poté, co je na vysněné dovolené potkala strašlivá tragédie. Gerald Wiley (52) s manželkou Sadie (46) se před týdnem vypravili na dovolenou na ostrov i se svými dvěma dcerami, Sharon (14) a Jessicou (2).

Pan Wiley byl po třiceti letech propuštěn ze společnosti London Underground a za peníze z odstupného se rozhodl pořídit rodině pobyt, na který jen tak nezapomene. Když došlo k tragédii, všichni si užívali párty na pláži u hotelu, ve kterém bydleli. Dříve to odpoledne se konala soutěž o nejhezčí kostým pro mladší děti a Jessica, převlečená za mořskou pannu, se umístila na prvním místě.

Svědci vypověděli, že počasí bylo dobré a moře klidné, takže ve vodě dováděla spousta dětí. Jessica se Sharon si hrály v nafukovacím člunu. Krátce po čtvrté hodině si zaměstnanci hotelu uvědomili, že dívky nejsou k nalezení. Až pan Wiley uviděl nafukovací člun na moři, daleko od břehu, a okamžitě spustil poplach. Zaměstnanci hotelu ihned zavolali pomoc a pan Wiley se k dcerám snažil doplavat. Několik dalších rekreantů se pokoušelo pomoci, ale dřív než se k oběma dívkám dostali, člun se vyfoukl a ony se ocitly ve vodě.

Místní zdravotníci se holčičku snažili resuscitovat, ale nakonec museli Jessicu Wileyovou prohlásit na místě za mrtvou. Pana Wileyho, který měl tou dobou angínu, odvezli k ošetření v místní nemocnici. Sharon Wileyová, žačka Colbournské střední školy, utrpěla drobné oděrky a pohmožděniny.

Pauline Poberová (42) z Wokinghamu celé události přihlížela. „Trhá mi to srdce. Všichni jsme se bavili na pláži — děti se radovaly, všichni byli uvolnění a užívali si to. Jessica byla překrásná, spokojená holčička — jejich andílek. Byla to příšerná tragédie. Moc myslím na Sharon. Když se konečně dostala na pláž, byla silně rozrušená."

Místní potvrdili, že proudy v tom místě dokážou být zrádné. Od roku 1989 došlo v dané oblasti ke třem utonutím. Pan Wiley včera řekl: „Oba se ženou jsme úplně zdrcení. Jessie byla náš dar od Boha. Bez ní bude náš život prázdný — nikdy se přes to nepřeneseme."

Croydon Evening Echo, 3. srpna 1991

• • •

Odesílatel: Nick Vincent
Komu: Tarek Osman
Datum: 24. května 2024, 11:07
Důležitost: VYSOKÁ

Předmět: Daisy Masonová

Tak fajn, beru. Ať se na to někdo mrkne. Ideálně někdo přímo na místě, ať nemusíme platit za letenku.

• • •

Odesílatel: Tarek Osman
Komu: Nick Vincent
Datum: 24. května 2024, 11:45
Důležitost: VYSOKÁ

Předmět: Re: Daisy Masonová

Bezva. Nech to na mně. Někdo mi myslím říkal, že Rob na teď někdy plánuje dovolenou v Británii. Zjistím to. Dvě mouchy jednou ranou a tak.

Adam Fawley
23. července 2024
08:15

„Nemusíš mi číst. Zvládnu to sama."

Lily si mě měří stejným pohledem jako její matka. Pohledem, který říká: „Vidím ti až do žaludku, ale stejně tě mám ráda."

Usměju se na ni a ukážu na půlku nesnězeného vejce natvrdo na jejím talíři. „Jestli si myslíš, že kvůli tomu přehlédnu, žes nedojedla snídani, tak to tě bohužel budu muset zklamat. A vůbec, nečtu to tobě, ale sám sobě."

Kuchyňské dveře za mými zády se rozrazí, Alex vejde dovnitř a vnese do místnosti vůni čerstvě umytých vlasů. V ruce drží toust.

„Budeš mít žaludeční vředy."

Zakření se. Je to ohraná hláška. „Nemám čas si sedat — o půl desáté mám schůzku a musím Lily zavést do Tvořivé dílničky..."

Lily zvedne oči a dramaticky protočí panenky. „Nenávidím prázdniny! Jestli budu muset ještě jednou kreslit barvou napatlanou na ruce, začnu ječet...!"

Bože, mít tak znovu šest. Podívám se na Alex a usměju se. „Životní lekce, zlatíčko," řeknu, pohladím Lily po vlasech, což sice nesnáší, ale toleruje — asi jako kočka, když ji škrábete na břiše. Akorát že u obou musíte vědět, kdy přestat. „Aspoň vidíš, jaké to je být dospělák."

„Muset trávit celý den s pitomci a dělat nudné věci," zadrmolí.

Což, popravdě řečeno, celkem přesně odpovídá popisu mé práce. Věřte mi, protiteroristické má k Jamesi Bondovi fakt hodně daleko. „Přesně. Ale ty to zvládneš. A večer si dáme pizzu."

Lily se zatváří trochu méně roztrpčeně. Cesta k jejímu srdci odjakživa vedla přes sýr a sacharidy.

„Hezká sekera," podotkne Alex a cestou k lednici se přes rameno podívá na mou knihu. „A ty břišáky taky nevypadají zle."

„To je Beowulf!" oznámí jí Lily a zvedne ze stolu lžíci. „Bojuje s příšerou jménem Grendel. Jen já vím, co se stane."

Alex předstírá zděšení. „Není to pro šestiletou trochu děsivé?"

„Je to dětská verze," odpoví Lily. „Ale já vím, že Grendel žere lidi. Protože to příšery dělají."

„Dobrá," řekne Alex a snaží se nesmát. „Tak v tom případě je asi všechno v pořádku."

Lily se soustředí na vejce. „Táta taky chytá příšery. Je to jeho práce. Akorát nemá sekeru. Má počítač."

Alex dcerku políbí na čelo a podívá se na mě. Oči jí jiskří smíchem. „Bez sekery se obejdu. Zato vypracované břišáky, to je jiná."

Lily si povzdechne a vydá dávivý zvuk. „Fuj, hlavně žádné muckání!"

• • •

O deset minut později se Alex snaží vypakovat Lily ze dveří a já horečně hledám klíčky od auta.

„Přijdeš večer včas?"

„Snad jo. Pokud se nepřihodí něco nepředvídaného."

Přitáhnu si ji k sobě, přivoním k jejím vlasům, cítím kávu, kterou nedopila.

Alex si povzdechne. „Když tohle řekneš, vždycky se něco přihodí!"

• • •

HESCOMBE

Margaret Collierová se zastaví na mýtině, zůstane tiše stát a naslouchá. V ostružiní před ní jemně švitoří střízlík, křovím se prodírají holubi, v závanu větru šustí listí. Někde četla, že Thomas Hardy dokázal pouze na základě ševelení listí ve větru rozlišit jednotlivé druhy stromů. K tomu má ona rozhodně daleko, a přesto by to ráda jednoho dne zkusila. Ale dnes ne. Dnes má na starosti dceřina roztomilého, ale dost náročného labradora a na nic jiného jí nezbývá prostor. Slyší ho, jak se dere křovím a radostně poštěkává. Povzdechne si a doufá, že neobjevil další liščí trus. Minule se ten zápach doma držel několik dní.

Zavolá na něj a proplétá se mezi stromy až na okraj Hescombe Mere. Příští týden tu vodárenská společnost zakáže odčerpávat vodu, a když si teď žena nádrž prohlíží, přesně chápe proč. Na této straně břeh strmě klesá do vody, zato pozvolné sešikmení na opačném konci připomíná rozpraskaný beton. Hejno racků se brodí v ustupujícím pruhu bahna. Margaret se otočí a vydá se po pěšině, která by za normálních okolností lemovala vodní hladinu. Pes se žene vpřed, uši mu vlají. Přestože žena ví, že vyjednávání se psy má asi stejný efekt jako vyjednávání s politickými kariéristy, dá tomu šanci.

„Flynne! Flynne? Kde jsi? Ne abys vběhl do vody!“

Pozdě. Pes se daleko před ní ráchá v mělkém blátě, po chvíli se však tryskem rozběhne zpátky k ní. Margaret napadne, že jeho výcvik konečně přináší výsledky, ale to se plete. Flynn nese něco v tlamě. Přiřítí se k ní, spokojeně jí zabrzdí u nohou, vrtí ocasem a dívá se na ni oddaným psím pohledem, protože byl přece moc hodný, no ne?

Margaret ví, že za „dárky“ by člověk měl být vděčný (Nebo to platí o kočkách? Není si jistá), ale radost z téhle nechutné věci vážně nedokáže ani předstírat. Už jen z toho puchu se jí zvedá žaludek.

Flynn si lehne na přední tlapy, štěká a šťouchá do toho čumákem. Proč psi tak milují boty?

„Děkuju, Flynne, ale myslím, že by tomu bylo líp tam, odkud jsi to přinesl, co ty na to?“

Po těch slovech žena vytáhne z kapsy sáček na psí exkrementy, neochotně tu věc uchopí mezi palec a ukazováček a zvedne ji ze země. Snaží se příliš nesoustředit na hnusnou slizkou hmotu uvnitř. Na poslední chvíli se vzpamatuje a Flynna, který si myslí, že s ním chce hrát „najdi a přines“, chytí za obojek a drží ho u sebe. Teprve pak se natáhne a odhodí předmět co nejdál do vody.

„Tak fajn,“ řekne. „Jde se domů.“

Otočí se a vydá se zpátky po cestě, kterou sem přišla, podél vody a nahoru po břehu. Vtom ji zaujme bříza a na ní obrovský trs sírovce, kterého si nikdy dřív nevšimla. Proto jí chvíli trvá, než si uvědomí, že pes zase zmizel.

„Flynne? Kde jsi?“

Nic.

Žena lehce znejistí — pes není její a ona by nerada, aby došlo k nějakému neštěstí v době, kdy ho hlídá —, a tak pospíchá zpátky a pořádně se jí uleví, když z nedalekého houští

za tím příšerným starým dubem, o kterém všichni neustále mluví, uslyší vrčení a čenichání.

Znovu na Flynna křikne, ale pes ani teď neuposlechne. Což ji štve, protože není oblečená na to, aby ho táhla křovím. Z praktických důvodů si nasadí rukavice a prodere se ostružiním na mýtinu za dubem. Strom se nad ní sklání, kmen rozpůlený, prastaré větve zkroucené do stran jako prsty, které se po ní natahují.

Margaret uvidí, že Flynn za něco vší silou tahá. Vyrazí směrem k němu, ale pak se na místě zastaví a zamračí se. Není sice žádná botanička, ale tohle se jí nějak nezdá. Pod nohama jí křupe vrstva letitých uschlých skořápek žaludů a mezi nimi tu a tam raší šedozelený lopuch. Jenomže místo, v němž se hrabe Flynn, je obrostlé čerstvými zelenými kopřivami. A nejen to — připomíná lehce vyvýšené záhony, jaké má doma. Tak pravidelné, tak dokonale čtyřhranné. Navíc ty rozměry — délka i šířka — člověk by si pomyslel, že to je...

Flynn naposledy mocně zatáhne a zakymácí se, ale svou odměnu konečně svírá v tlamě.

Ženin křik vyplaší všechny holuby v okolí.

• • •

OXFORD

„Neviděla jsi moje tenisky? Potřebuju je na trénink."

Janet Gislinghamová klečí na všech čtyřech a věnuje se pračce, která si už zase postavila hlavu. „Netuším, kde jsou, Billy. Kam jsi je dával naposledy?"

Billy se zamračí. „Tam už jsem to zkoušel. Někdo mi ji musel někam schovat."

„No, já to nebyla." Janet zabouchne dvířka pračky, zvedne hlavu a konečně se začne soustředit. „Počkat, řekl jsi ‚ji'?"

Billy přikývne.

„Takže jsi ztratil jenom jednu botu?"

Chlapec se zatváří trochu rozpačitě. „Promiň, mami."

„Ale no tak vážně, Billy, kdo ztratí jednu botu?"

Billy pokrčí rameny. „Neudělal jsem to schválně."

Janet vstane. Ucítí bolest v kolenou.

„Pojď, půjdeme za tátou a uvidíme, jestli se mu ji nepodaří najít. Koneckonců je přece detektiv."

• • •

HESCOMBE

Detektiv seržant Triona Bradleyová si dřepne vedle kolegyně z výjezdovky. „Tak jo, Markeyová, co tu máme?"

„Starej dobrej mělkej hrob," odpoví žena a sedne si na bobek. Horní vrstva hlíny už byla pečlivě odstraněna z většiny plochy, ale v místech, kde dřepí, se nachází hlubší a nepravidelná díra. Bradleyová zahlédne světlý odlesk kostí i chomáč tmavých vlasů.

„Za nález prej můžeme děkovat jednomu čoklovi."

„Aha, takže psí detektor," přitaká Bradleyová s pousmáním. „Co bychom si bez nich počali."

„Zjevně tady čenichal a ryl čumákem v hlíně, a když ho odtud majitelka přišla odtáhnout, všimla si týhle úhledně navrstvený hromádky hlíny ve tvaru hrobu." Markeyová se ušklíbne. „Tlející ruka už byla jenom taková třešnička na dortu."

Bradleyová přikývne. „Máš tušení, jak dlouho tady to tělo leželo?"

„Patolog by měl mít hrubej odhad. Slíbil, že pitvu provedou hned zítra ráno. Ale pokud se ptáš, jestli je to Ellie…“

Jistěže se ptá. Kdo jiný by to mohl být? Studentka druhého stupně střední školy v Cheltenhamu, která si jednoho večera vyrazila ven s přáteli a domů se už nevrátila. Trocha neškodné bujaré zábavy s tragickým koncem. Dívčina bystrá tvář se sebejistým výrazem na ni od té doby hledí z nástěnky oddělení vražd policie South Mercia, ale navzdory veškerému úsilí a rozsáhlému pátrání se od prvního dne řešení případu neposunuli ani o píď. Jestli je to ona… Strašné, přemýšlet o nálezu těla jako o „pokroku“, ale pro policistu tělo představuje důkazní materiál, ačkoli rodinu připraví o veškeré zbytky naděje.

„Nedopusť, aby se detektiv inspektor Tateová nechala unýst,“ pokračuje Markeyová. „Ale porost by moh odpovídat hrobu vykopanýmu přibližně před měsícem. Když se půda prokypří, vždycky nejdřív vyraší kopřivy.“

„Člověk se každý den naučí něco nového.“

Markeyová se usměje. „Znám jednoho botanika na Birminghamský univerzitě, poptám se. Ale jak říkám: než začnete pálit do plnejch, počkejte si na pitvu.“

Bradleyová se narovná a rozhlédne se kolem. Mýtina je posetá žlutými policejními značkami a působí jako ponurá verze pohádky *O Jeníčkovi a Mařence* pro dospělé.

„U tý zadní ležela ta ruka,“ podotkne Markeyová. „Kdyby sis říkala, proč je tak daleko a bokem od ostatních, tak náš čtyřnohej přítel nechtěl svůj úlovek pustit, což je pochopitelný. A tamhleta značka? Tak u tý z ruky odpadla zápěstní chrupavka.“

V horní části svahu sedí na ležícím kmeni žena ve středním věku a snaží se uklidnit rozjíveného labradora. Je sinalá, výsledný dojem ještě umocňuje její jasně červené tričko.

Zbytek svahu vypadá jako vystřižený z televizní kriminálky. Modro-bílá páska, pět šest pochůzkářů podrobně pročesává okolí. Večer je všichni uvidí ve zprávách.

Bradleyová se otočí zpátky k Markeyové. „Jak dlouho to potrvá?“

„Vykopat tělo? Dva kolegové už jsou na cestě, ale stejně několik hodin. Takže pokud máš ještě něco jinýho na práci…“

Bradleyová zavrtí hlavou. „Ne. Nic, co by nemohlo počkat. Budu v autě.“

• • •

GloucesterLive

Středa 24. července 2024 | Naposledy aktualizováno 9:18

Tělo nalezené v lesích: Je to Ellie?

Aktuálně **Amy McGrathová** Uložit

Policie South Mercia doposud odmítá komentovat variantu, že by tělo nalezené v Hescombe Woods mohlo patřit pohřešované dospívající dívce Ellie Harbenové z Gloucestershiru. Místní pejskařka včera v brzkých ranních hodinách v lese objevila mělký hrob. Spustila se rozsáhlá policejní akce. Obyvatelé dané oblasti zaznamenali na blízkém parkovišti přítomnost několika policejních vozů a forenzní dodávky.

Ellie Harbenová (19) zmizela 23. června po oslavě letního slunovratu ve společnosti několika kamarádek, konané na místě zvaném Rollright Stones, vzdáleném asi osm kilometrů od Hescombu. Toto starobylé místo je opředeno řadou mýtů a legend. Podle jedné z nich mladá žena, která seskupení kamenů o půlnoci oběhne nahá, spatří muže, za něhož se provdá. Elliiny kamarádky potvrdily, že právě to měly ten večer v plánu,

ale když nastala půlnoc, většina z nich si to rozmyslela a pouze Ellie ještě s jednou dívkou se rozhodly nápad realizovat. Někdy v průběhu následujících patnácti minut Ellie zmizela.

Rollright Stones

Policie South Mercia se dostávala pod tlak, protože s případem nemohla hnout, Elliina rodina zase opakovaně vyzývala veřejnost, aby se přihlásili možní svědci, ale co se dívce stalo, zůstává dodnes záhadou. Ellie měřila 167 centimetrů a měla hnědé vlasy po ramena. V každém uchu měla pět perliček, na levém ukazováčku nosila stříbrný prsten s modrým kamenem, v jehož středu byly vyryté její iniciály.

Požádali jsme detektiva inspektora Marciu Tateovou, která vyšetřování případu Ellie Harbenové vede, o vyjádření. Sdělila nám však pouze to, že ostatky byly odeslány na expertizu a oficiální tiskové prohlášení vydají, až budou znát její výsledky. Vyzvala také, aby média respektovala soukromí Elliiny rodiny „v této nesmírně těžké chvíli".

Každý, kdo by měl informace o tom, co se Ellie stalo, má neprodleně kontaktovat policii South Mercia na čísle 01452 056758 nebo se obrátit na CrimeStoppers.

Po útoku nožem ve Stroudu zatčen patnáctiletý chlapec
Policie vyslýchá mladíka po smrtelném pobodání šestnáctiletého Jadena Williamse minulý pátek… */Číst celý článek*

Nová filmová adaptace knihy *Cider s Rosie*
Uznávaný režisér David Appia se v roce 2025 rozhodl zfilmovat mistrovské dílo Laurieho Leeho, natáčet bude ve Sladu… */Číst celý článek*

Radnice přijímá nová opatření proti dopravním zácpám
Městská rada Cheltenham City se chystá představit nové schéma, které zabrání dopravním zácpám v centru…
/Číst celý článek

Kontroverzní developerský projekt předmětem veřejného slyšení
Obyvatelé Upper Winthorpu nadále protestují proti realizaci projektu s 1500 novými bytovými jednotkami…
/Číst celý článek

Muž (24) zemřel po srážce nákladních aut na A40
Sobotní smrtelná nehoda si vyžádala další lidský život, neboť Terry Lindsay z Bishop's Cleeve podlehl… */Číst celý článek*

V Chipping Nortonu bude žít další celebrita
Na oblíbené adrese „Chipping Norton“ se patrně rozšíří řady slavných obyvatel. Proslýchá se totiž, že hollywoodská hvězda…
/Číst celý článek

Místní hospoda se účastní celonárodní soutěže o nejlepší podnik
Hospoda Beetle & Frog z Temple Hescombu se dostala do užšího výběru prestižní…
/Číst celý článek

Gloucestershire převálcoval Middlesex v Twenty20
Sanderson skóroval v debutu století…
/Číst celý článek

• • •

OXFORD

Výhled z bytu Garetha Quinna je úchvatný i za špatného počasí, a to dnes rozhodně nepanuje. Blankytná obloha je jako vymetená, a když Maisie vyjde na balkon, i v takto brzkou ranní hodinu cítí na holých nohou hřejivé sluneční paprsky. Chvíli postojí venku a kochá se výhledem. Bydlí tu už bezmála šest let, a přesto se jí byt nikdy neomrzí. Miluje na něm úplně všechno: umístění, zařízení, prostor. Jedinou vadou na kráse je představa, že by musela dennodenně snášet kočárek čtyři patra dolů a zase ho vynášet nahoru. Ale to se vyřeší, až nastane čas. Sevře oběma dlaněmi hrnek bylinkového čaje

a zhluboka se nadechne čerstvého vzduchu. Z prostorného otevřeného obývacího pokoje za sebou slyší svého manžela u kávovaru Nespresso.

„Maisie," zavolá na ni. „Dáš si kafe?"

„Ne, díky. Mám čaj."

O chvíli později za ní Quinn vyjde na balkon. „Velice elegantní," podotkne Maisie a prohlédne si ho od hlavy až k patě. „Ale nebude dnes na uniformu moc teplo? Čeká tě nějaký pohovor nebo co?"

Quinn odloží šálek na stůl. „Nic takového. Zatím ne. Je to kvůli setkání s obyvateli ohledně té pitomé uzavírky Botley Road. Běh na zatraceně dlouhou trať."

„Kvůli tomu ses nemusel tak parádit." Maisie se na něj usměje přes okraj hrnku. „Děláš to pro sebe, přiznej se."

Quinn se krátce zasměje. „Kdybych se rád hezky oblíkal, šel jsem na kněze. Včera jich byla ve městě celá horda. Asi nějaká konference. Mělas vidět ty hadry."

Maisie se zamyslí. „Přemýšlím, jak se říká skupině kněží. Bílé límečky?"

Quinn zavrtí hlavou. „To mi spíš evokuje kravaťáky. Nebo poldy. Každopádně budu na zítřek potřebovat další košili. Jde o tu operaci v Sommertownu, která bude určitě stejně poutavá jako ta báječná a zábavná agenda, co nás čeká dneska." Quinn si natáhne nohy. „Kdybych umřel nudou, postarej se o to, aby to uznali jako skon při výkonu služby."

• • •

GLOUCESTER

Sotva detektiv inspektor Marcia Tateová projde dveřmi, už ostatní bombarduje otázkami. Vzhledem k tomu, že takto

postupuje vždy, nikoho to nijak zvlášť nepřekvapuje. Snad jen úroveň decibelů přizpůsobuje důležitosti případu, takže v tuto chvíli dosáhla v podstatě maximální hlasitosti.

„Něco nového o oběti? Bradleyová, jak jsme na tom s identifikací? Je to Ellie?“

Triona Bradleyová zaskřípe zuby. Stačila jí půlroční spolupráce s Tateovou a je s podivem, že si samým skřípěním nevykloubila čelist.

„Zatím nevíme, šéfe — dělají na tom přednostně, ale začali teprve v devět...“

Tateová si dramaticky povzdychne a ostentativně se zadívá na hodinky.

„Rozhodla ses osobně neúčastnit, seržo?“ zeptá se Bradleyové potutelně detektiv konstábl Holloway. „Moc brzy po avokádovým toustu?“

Ze zadní části místnosti se ozve smích. Bradleyová zvedne obočí, ale zdrží se komentáře — pokud jde o Hollowaye, pomsta musí nejprve dozrát, aby chutnala sladce. „Účastnila jsem se už spousty pitev, detektive konstáble Hollowayi, a snídaně mi nikdy nestála v cestě. Pro tvoji informaci, šel tam seržant Heston, a jakmile něco zjistí, okamžitě se ozve. Už mi psal, že k identifikaci použijí zubní záznamy.“ Změří si Hollowaye významným pohledem. „A kdyby ses namáhal přečíst si moji zprávu, věděl bys i to, že oběť byla nalezena obličejem dolů a s rukama svázanýma za zády izolační páskou. Což je věc, kterou najdeš v každé zahradní kůlně.“

„Tak fajn,“ pronese ostře Tateová, která očividně naznala, že se Bradleyové dostalo prostoru víc než dost. „Je ode mě příliš troufalé doufat, že už někdo obchází dům od domu a vyslýchá místní? A co ta žena, která našla hrob, mluvili jsme s ní?“

„Včera večer jsem s ní sepsal výpověď," zadrmolí Holloway. „Je užitečná asi jako děravá lžíce. Furt jenom mlela o tom svým debilním psovi..."

„S obchůzkou začneme hned dopoledne," vyhrkne Bradleyová. „Nejbližší nemovitosti se sice nacházejí dost daleko, ale stejně je bude potřeba pokrýt..."

„Díky, detektive konstáble Bradleyová," pronese Tateová, „za velice užitečnou poznámku z příručky pro začínající policisty. A za odměnu se právě tohoto úkolu chopíte vy a konstábl Holloway."

Tateové při těch slovech zlomyslně zajiskří v očích. Bradleyová sice doufá, že se jí to jenom zdálo, ale nejspíš ne. Holloway se tváří, jako by mu právě lekla zlatá rybka.

„Máme obcházet domy? Nejsou tu snad od toho uniformy?"

„Jste tu od toho vy, Hollowayi!" opáčí Tateová odměřeně. „Dokud nerozhodnu jinak."

„Navíc ten hrob museli vykopat před několika týdny — jaká je šance, že si někdo bude něco pamatovat?"

„To ale nezjistíte, dokud se nezeptáte, nemám pravdu? Navíc se bavíme o dost řídce zalidněné oblasti — a navíc samými zbohatlíky. Takoví lidé mají tendenci všímat si čehokoli nezvyklého. A k tomu mívají bezpečnostní kamery!"

• • •

Hescombe

Wikipedie, otevřená encyklopedie

Hescombe je malá vesnice v Cotswolds a civilní obec v Gloucestershiru, Anglie, situovaná nedaleko Broadwaye, Worcestershire. Při sčítání lidu v roce 2011 měla 76 obyvatel.

Geografické údaje [editovat]

Hescombe leží zhruba 3 kilometry od silnice A44 spojující Oxford s Eveshamem. Jedná se o hustě zalesněnou oblast, v níž se nachází Hescombe Mere, malé jezero o rozměrech přibližně 0,8 km na délku a 0,4 km na šířku (v nejširším bodě). Na svou velikost je nezvykle hluboké — maximální hloubka dosahuje 53 metrů.

Historie [editovat]

V 9. století se na místě nacházela osada, o níž se později psalo v *Knize posledního soudu* (*Domesday Book*). Název Hescombe patrně vznikl odvozením ze starých anglických slov *hægtesse* (čarodějnice) a *cumb* (údolí nebo kotlina), tedy „údolí čarodějnic".[1] O čarodějnicích, jež měly v tomto místě údajně žít, se traduje řada pověr, které zahrnují Mother Crookfinger, Alice Cold-Bones a Black Agnes.[2] Mnozí moderní vědci se domnívají, že poslední jmenovaná byla pronásledována výhradně kvůli barvě pleti.[3]

Ve středověku se v Hescombe Mere konalo několik čarodějnických procesů, pravděpodobně také kvůli extrémní hloubce tamní vody a strmému útesu na východní straně jezera. „Čarodějnické koupele" byl postup praktikovaný na daném místě ještě v roce 1738.

Ilustrace části Rollright Stones z knihy Joan Blaeuové *Královi muži*

V okolí se nachází řada důležitých neolitických a megalitických nalezišť z doby bronzové včetně Rollright Stones. Některá z nich se stala důležitými centry pro novodobé pohany a další náboženské a ezoterické skupiny.[4][5]

• • •

Bradleyová s Hollowayem tu strávili už hodinu, ovšem prozatím nic valného nezjistili. Navštívili asi desítku domů v nejbližším okolí, ale dozvonili se pouze ve třech: ve dvou jim dveře otevřel někdo z personálu s velmi chabou angličtinou, oznámil jim, že majitelé jsou pryč a o ničem dalším se nechtěl bavit, ze třetího se vynořil hipsterský chlapík na otcovské dovolené, v tílku a šortkách, který řídil „investiční fond kryptoměn". Bradleyová musela předstírat kýchnutí, aby zamaskovala smích.

Jenomže jestli se vrátí do kanceláře s nepořízenou, on je ten humor přejde. Bradleyová úplně slyší, co by jim Tateová řekla: namazala by si je na chleba a nešetřila sarkasmem. Ale v řadě domů zbývá ještě jeden, poslední — sen všech časopisů o bydlení: krémová kamenná fasáda porostlá bujnou vistárií. Holloway zaparkuje na kruhové štěrkové příjezdové cestě s velikým namodralým kovovým zajícem ve skoku, umístěným na ploše uprostřed.

„Další podělaná ztráta času," zamumlá cestou ke dveřím. „Vždyť odsud není vidět ani na tu pitomou silnici, natož na les."

„Hele, nikdy nevíš," namítne Bradleyová optimisticky. „Třeba zrovna venčili labradora a po cestě narazili na hororový výjev."

Holloway ji zpraží pohledem. „Vždyť ani netušíš, jestli mají psa..."

Vtom ho přeruší štěkot. Zpoza domu vyběhne veliký světlý labrador, řítí se směrem k nim a přistane jim u nohou v obláčku zvířeného prachu a drobného štěrku.

Bradleyová se k němu obrátí. „První pravidlo policejní práce na venkově: lidi na sever od Londýna vždycky vlastní labradora!" Ukáže směrem k domu: dveře se otevřely, na zápraží stojí žena a utírá si ruce do kuchyňské utěrky.

Třicátnice s dokonalým účesem, v drahých džínách a tričku tak bělostném, že stoprocentně ještě nemělo tu čest s pračkou. „Vypadá to, že nám psí alarm ušetřil práci."

Není snadné tvářit se důstojně, když vám na stehno slintá rozdováděný labrador, ale Bradleyová dělá, co může.

„Detektiv seržant Bradleyová, detektiv konstábl Holloway, policie South Mercia. Vy budete paní Philippa Waverleyová...? Můžeme na chvíli dál?"

Žena těká pohledem od jednoho ke druhému. „Přišli jste kvůli tomu povyku v lese? Obávám se, že k tomu vám moc neřeknu. Nic o tom nevím."

Bradleyová se na vteřinu odmlčí. „Přesto byste nám mohla být velice nápomocná."

Podobných frází má na skladě spoustu — nejde o standardní policejní hlášky, ale ani o běžné každodenní obraty. Jsou lehce nevšední, vymyšlené tak, aby jemně vykolejily kohokoli, s kým bude mít co do činění.

Žena se tváří nerozhodně. „Ale za hodinu mám jógu..."

Bradleyová se na ni zářivě usměje. „Skvěle. Nezdržíme vás dlouho."

• • •